

SVJEDOČANSTVO IZ KNJIGE "MENI JE BOG POMOGAO" -

www.molitvenici.net

ANĐA NA KOLJENIMA

Tek što je zima svukla svoj bijeli kaput, proljeće nas je zabljesnulo

rascvjetalom ljepotom Božjih kistova koja se prostirala svuda oko

nas. Najljepši i najstvarniji crteži u ljepoti procvjetale magnolije

pored crkve djelo su Božjih ruku.

Kamo god se okrenem, vidim Njegove tragove, ljepotu koju

nesebično sije posvuda. Tada je i moje srce ispunjeno, prepuno

Njegove ljubavi koju najradije prosipam u nebrojenim molitvama

putem do crkve, kako bi ih pronašle osobe kojima svaki novi dan

započinje tmurno, nevoljko, premda se bore za svoje dostojanstvo

nekim krivim potezima.

I tog sam jutra po običaju žurila na jutarnju misu. U ruci mi je bila

krunica na čijim sam zrcima tražila blagoslov za sve moje, za ljude

moga grada, ove napaćene zemlje, cijeloga svijeta. Čuješ li me,

Bože, prijatelju najdraži? Neka ti moji vapaji stignu do srca, neka

mi uzvратиš ljubavlju...

Odjednom sam stala. Na samom rubu parka trebala sam prijeći

ulicu i ući u crkvu. Prizor koji sam ugledala ostavio me bez daha. S

nevjericom sam gledala ženu kako na koljenima "hoda" oko naše

crkve, s krunicom u rukama. Sva je bila predana molitvi, činilo mi

se da zrači nadom, a ja sam stajala i skrušeno pratila svaki njezin

pomak na koljenima.

Bože, ne znam kakva bol steže srce ove žene, ne znam što ju je
nagnalo na ovu pokoru, što se dogodilo da na koljenima moli tebe
velikog, tebe prepunog beskrajne ljubavi, praštanja, davanja. Što li
od tebe traži...

Tri je dana žena na koljenima obilazila oko crkve s krunicom u ruci
i molitvom na usnama. Na koljenima je ulazila u crkvu, sve do

prvih klupa, gdje bi veći dio ostajala naklonjena tebi Gospodine.

Osjećala sam kako i mene bole koljena, osjećala sam njezinu bol,

a nitko nije znao zašto to radi.

Treće jutro među prvima sam izašla iz crkve. Spremna je sačekati,

prešla sam preko pješačkog prijelaza, na onu stranu ulice kamo je

žena išla svome domu. Zapanjio me osmijeh na njezinu licu,

njezin normalan hod, nepoderane hlače... Sva je zračila, znala je

da čekam nju.

“Gospođo Anđo, divim se vašoj hrabrosti!” rekla sam joj.

“Nije to hrabrost, to je moj zavjet dragom Bogu! Pogledajte moja

koljena”, rekla je podignuvši hlače. Koljena su joj bila sva u

ranama, ali rane zacijeljene, kao da nije tri jutra zaredom hodala

na njima po betonu. Kaže da je ništa ne boli, da hoda sasvim

normalno, da sada zna kako će joj dragi Bog ispuniti zavjet.

“Što vas je natjeralo da date ovakav zavjet Bogu?” morala sam je pitati jer je zračila od neke unutarnje sreće.

“Znate, neki dan moja je snaha osjetila kvržicu u dojci. Ovaj tjedan će biti operirana, ima troje djece... Nisam ni trenutak razmišljala ni krivila dragog Boga zbog njezine bolesti. Istog sam mu dana dala zavjet da ću učiniti pokoru koju sam evo s radošću napravila, premda su me sve ovo vrijeme pratili mnogi sumnjičavi pogledi. Znala sam da će jedino dragi Bog pomoći mojoj snahi”, rekla mi je.

Nekoliko mjeseci kasnije u razgovoru s gospođom Anđom doznala

sam da je njezina snaha uspješno operirana, da se dobro

oporavlja, da joj je dragi Bog dao snage da prebrodi sve teškoće

oko bolesti.

Rekla mi je: “Moja snaha je veliki optimist! Prihvatila je svoju

bolest i sada uz naše i njezine molitve opet se vratio mir u našu

obitelj.”

I dalje susrećem gospođu Anđu s krunicom u ruci i molitvom na
usnama kako svakodnevno dolazi u crkvu, ne skrivajući zahvalnost
za svaku izmoljenu nakanu koju joj samo dragi Bog može dati.

On, Bog, najdraži prijatelj, koji ljepotom svoga Srca obasjava sve
crne i tužne dane u našim životima, jedini Spasitelj koji nas može
ozdraviti slomljene i bolesne. (A. K.)

- **Što je veće naše trpljenje, veće će biti**

granice naše slave!

• **Ostavi sve, ali ne ostavljaj molitvu.**

• **Ako ne možemo ništa postići riječima, onda je najbolje**

povući se na molitvu i šutnju.

• Činimo sve iz ljubavi i ništa nam neće biti teško.

• Čovjek je učenik, a Bog je njegov učitelj.

• Podvrgnuti smo kušnji kao zlato vatri.

- **Bog voli da mu u molitvi dosađujemo.**